

PM 2007: RVII (Dnr 325-750/2007)

Från socialbidrag till arbete (SOU 2007:2)

Remiss från Socialdepartementet

Borgarrådsberedningen föreslår kommunstyrelsen besluta följande
Som svar på remissen "Från socialbidrag till arbete (SOU 2007:2)" överlämnas och återopas vad som anges i denna promemoria.

Föredragande borgarrådet Ulf KristerSSon anför följande.

Ärendet

Stockholm stad har fått på remiss från Socialdepartementet fått betänkandet Från socialbidrag till arbete (SOU 2007:2). I februari 2005 fick en utredning i uppdrag att se över de insatser samhället erbjuder personer i arbetsför ålder som är beroende av socialtjänstens försörjningsstöd och som med hjälp av olika insatser bedöms kunna få ett arbete. I november 2006 gavs tilläggsdirektiv om att beakta regeringens samlade politik för att öka sysselsättningen och vidare att utredaren inte fick lämna förslag på några nya ersättningssystem. Betänkandet innehåller ett tjugotal förslag inom olika politikområden.

Remissen finns att läsa i sin helhet, eller som sammanfattning, på Regeringskansliets hemsida (<http://www.regeringen.se/sb/d/108/a/75597>).

Beredning

Ärendet har remitterats till stadsdelsnämnderna i Bromma, Hägersten-Liljeholmen, Kungsholmen, Kista-Rinkeby, Spånga-Tensta, Skärholmen samt till socialtjänstnämnden och stadsledningskontoret. Stadsdelsnämnden på Kungsholmen har ej svarat.

Socialtjänstnämnden anser att flera av utredningens förslag är steg i rätt riktning. När det gäller den väsentliga frågan om att tydliggöra arbetsförmedlingens ansvar för arbetslösa med försörjningsstöd, anser nämnden dock att utredningens förslag är otillräckligt. Det finns inget i utredningsförslaget som förpliktigar eller ger några incitament till arbetsförmedlingen att rikta sina insatser till personer som uppbär ekonomiskt bistånd. Utan ett mycket tydligt uppdrag och incitament finns stor anledning att tro att utredningens förslag inte ger några förändringar jämfört med dagens situation, d.v.s. att många arbetssökande med ekonomiskt bistånd inte får del av, eller till mycket ringa omfattning får del av, arbetsförmedlingens insatser.

Stadsledningskontoret delar i allt väsentligt utredningens utgångspunkter och utredningens förslag. Det är synnerligen angeläget att staten återtar ansvaret för rehabilitering och arbetsmarknadsinsatser. Stadsledningskontoret välkomnar förslagen som ska leda till att arbetsförmedlingen förändrar sitt arbetssätt med en ökad effektivitet och ett förbättrat stöd till både arbetsgivare och arbetssökande. Stadsledningskontoret anser att arbetsförmedlingen inte bara ska ha en skyldighet, utan ett tvingande ansvar att erbjuda, följa upp och kvalitetssäkra sina insatser. Ett förtydligande av försäkringskassans ansvar för rehabilitering är bra liksom socialtjänstens möjlighet att remittera personer för rehabiliteringsutredning.

Bromma stadsdelsnämnd anser att Arbetsförmedling och försäkringskassa ges en aktivare roll när det gäller personer som är arbetslösa och uppbär socialbidrag. För att underlätta för ungdomar att komma in på arbetsmarknaden ska bl.a. lärlingsutbildning och praktikplatser användas i utökad omfattning. Dessa och merparten av övriga förslag ställer sig förvaltningen positiv till.

Hägersten-Liljeholmen stadsdelsnämnd anser att utredningen i sin helhet är väl genomarbetad och att dess förslag kan leda till att fler arbetslösa socialbidragstagare kommer i egen försörjning genom lönearbete. Nämnden kommenterar vissa särskilt intressanta förslag i utredningen, bl.a. förslaget om ett gemensamt mål - höjd sysselsättningsgrad. Vidare påtalas även det som saknas, såsom värdet av budget- och skuldrådgivning, eller som kan konkretiseras ytterligare, som förslaget med en förvärvsstimulans. Stadsdelsnämnden anser att staten bör vara huvudman för samtliga arbetsmarknadsfrågor och också ansvara för samordningen mellan berörda myndigheter.

Kista-Rinkeby stadsdelsnämnd anser att framtagandet av bedömningsinstrument är ett viktigt utvecklingsområde inom både Arbetsförmedlingen och socialtjänsten och ser framemot att det nya förslaget träder i kraft. Stadsdelsnämnden ställer sig bakom utredningens förslag att mer medel, tio procent, avsätts för samverkan och att finansiell samverkan ska kunna uppnås med färre parter än fyra. Det är viktigt med lokal anpassning eftersom behoven kan se olika ut i olika kommuner.

Spånga-Tensta stadsdelsnämnd anser att det är positivt ur förvaltningens synpunkt att utredningen kommer med förslag som syftar till att nytillträdande på arbetsmarknaden så snabbt som möjligt erbjuds förutsättningar att klara sin egen försörjning. Förslaget innebär också minskade kostnader för staden. En fråga som ännu inte kan bevaras är om den relativt korta tiden för ett etableringsjobb är tillräcklig för att ge ett sådant fotfäste på arbetsmarknadens att man inte åter hamnar i arbetslöshet efter 6 månader. En möjlighet kan eventuellt vara att stödet går över till nystartsjobb. Risker för negativa effekter ökar dock rimligen om den subventionerade tiden blir lång. Det kan både innebära att personer med subventionerad lön tränger undan osubventionerade och en risk för s.k. inläsning, det vill säga att man går från den ena arbetsmarknadsåtgärden till den andra utan att komma in på den reguljära arbetsmarknaden.

Skärholmensstadsdelsnämnd anser att strikta regler för försörjningsstöd underlättar vid den individuella prövningen av rätten till försörjningsstöd. Ändrade normnivåer för grupper, som ett belöningssystem, kan medföra en förändrad syn på försörjningsstöd hos handläggaren som innebär att klienten riskerar belöningstänkande och glidningar i systemet när det gäller den ekonomiska ersättningen.

Mina synpunkter

Att staten återtar ansvaret för rehabilitering och arbetsmarknadsinsatser är både nödvändigt och naturligt. Tydliggörandet av försäkringskassans ansvar för rehabilitering, liksom socialtjänstens möjlighet att remittera personer för rehabiliteringsutredning är båda två konkreta åtgärder som bidrar till att nå önskade resultat.

Däremot anser jag att utredningens förslag gällande arbetsförmedlingens ansvar för arbetslösa med försörjningsstöd är otillräckligt. Bland annat saknar jag konkreta förslag som ger arbetsförmedlingen incitament att i större omfattning rikta sina insatser till personer som får ekonomiskt bistånd.

Arbetsförmedlingen måste få ett tydligt och samtidigt tvingande ansvar att erbjuda, följa upp och kvalitetssäkra sina insatser. Förslagen som syftar till att förändra arbetsförmedlingens arbetssätt och nå ökad effektivitet samt förbättra stödet till både arbetsgivare och arbetssökande är steg som pekar i den riktningen.

Jag föreslår att borgarrådsberedningen föreslår kommunstyrelsen besluta följande
Som svar på remissen ”Från socialbidrag till arbete (SOU 2007:2)” överlämnas
och återopas vad som anges i denna promemoria.

Stockholm den 16 maj 2007

ULF KRISTERSSON

Bilagor

Reservationer m.m.

Borgarrådsberedningen tillstyrker föredragande borgarrådets förslag.

Reservation anfördes av borgarråde *Carin Jämtin* (s) enligt följande.

Jag föreslår borgarrådsberedningen föreslå kommunstyrelsen besluta att

1. Som svar på remissen ”Från socialbidrag till arbete (SOU 2007:2)” översända och återopas nedanstående.
2. Därutöver anför följande.

Utredningen ”Från socialbidrag till arbete” har haft i uppdrag att göra en översyn av de insatser samhället erbjuder personer i arbetsför ålder som har försörjningsstöd och som med hjälp av insatser bedöms kunna få ett arbete.

Vi anser att utredningens förslag är otillräckligt vad gäller att tydliggöra arbetsförmedlingens ansvar för arbetslösa med försörjningsstöd. Vi vet att arbetsförmedlingen generellt inte prioriterar att arbeta med denna grupp idag, varför kommunerna har fått ta ett allt större ansvar. Ingenting i utredningens förslag förpliktigar eller ger några incitament till arbetsförmedlingen att rikta sina insatser till personer som uppbär ekonomiskt bistånd. Det finns anledning att befara att utredningens förslag i praktiken inte skulle innebära några förändringar jämfört med dagens situation. Vi anser att grundtanken är god och vi håller med om att det är arbetsförmedlingens ansvar anvisa praktik och andra arbetsmarknadsinsatser till arbetslösa med försörjningsstöd. Så ser dock verkligheten inte ut idag.

Utredningen föreslår dessutom att kommunens möjligheter att anvisa bidragssökande praktik och andra arbetsmarknadsinsatser tas bort och att de insatser som kommunerna ska erbjuda uteslutande ska vara av social karaktär. Vi ser en stor risk med att kommunerna fråntas möjligheterna att bedriva en aktiv arbetsmarknadspolitik gentemot de som har ekonomiskt bistånd. Att Stockholms stad har ägnat sig mycket åt det, framför allt under den förra mandatperioden, beror till stor del på att denna grupp annars har varit utestängd från kompetenshöjande insatser. Stadens insatser gentemot denna grupp har dessutom visat på mycket goda resultat.

Eftersom det är kommunerna som bedömer rätten till försörjningsstöd anser vi att kommunen måste ha möjlighet att bestämma över kraven på aktivering. Den främsta möjligheten för kommunen att styra över människor från försörjningsstöd till egen försörjning är genom att tillhandahålla matchning, validering, bristyrkesutbildning, praktikplatser osv. Om arbetsförmedlingen inte får ett tvingande ansvar att erbjuda insatser till arbetssökande med försörjningsstöd är det orimligt att inskränka kommunens möjligheter att anvisa praktikplatser och andra arbetsmarknadsinsatser.

Vi är kritiska till utredningens förslag om förvärvsstimulans inom ramen för det ekonomiska biståndet. Ekonomiskt bistånd är samhällets skyddsnät för att personer alltid ska vara garanterade en viss miniminivå av levnadsstandard. Utgångspunkten måste vara att människor både vill och kan ta ansvar för sin egen försörjning. Förvärvsstimulansen kan dessutom försvaga incitamenten att ta ett arbete innan tidsgränsen är uppnådd vilket i sig kan bidra till en inlåsningsseffekt.

Vi delar utredningens bedömning att förvärvsfrekvens ofta är ett rimligare sätt att räkna arbetslöshet än arbetslöshetstalen då det gäller fördelning av medlen inom AMV. Förvärvsfrekvens visar på ett bättre sätt hur stor del av den arbetsföra befolkningen som har anknytning till arbetsmarknaden och borde därför tillmätas större betydelse.

Vad gäller inkomster från ungdomars feriearbete är det ett bra förslag att de ska få behålla sina inkomster upp till en viss gräns trots att de lever i ett hushåll som har ekonomiskt bistånd. Detta är en princip som Stockholms stad sedan 2004 redan tillämpar.

Vi instämmer med utredningens förslag att arbetssökande ska erbjudas validering och att validering i högre grad bör betraktas som en arbetsmarknadspolitisk insats.

Utredningen föreslår att pågående försöksverksamhet med Navigatorcentrum ska vidareutvecklas. Vi anser att detta är bra. I Stockholm har dessvärre den borgerliga majoriteten drivit fram en nedläggning av de strax innan valet inrättade Navigatorcentra. Vi beklagar detta då det är oerhört viktigt att stötta ungdomar som står utanför både skola och arbetsmarknad. I ljuset av denna utredning ter det sig allt märkligare att den borgerliga alliansen har beslutat att avveckla denna verksamhet.

Vi är starkt kritiska till att utredningen ställer sig bakom förslaget att införa en skattereduktion för hushållsnära tjänster. Alla nya skattesubventioner minskar skatteintäkterna och därmed våra gemensamma resurser. Ett skatteavdrag för hushållsnära tjänster måste därför ställas mot andra angelägna reformer. De 1,3 miljarder som finansministern har aviserat att kostnaden blir skulle istället kunna användas till uppskattningsvis 5000 jobb inom den offentliga sektorn. Det anser vi skulle ha vara betydligt bättre använda pengar! Företag som sysslar med hushållsnära tjänster finns dessutom redan idag. De som vill och har råd kan köpa dessa tjänster till dess rätta pris!

Reservation anfördes av borgarrådet *Ann-Margarethe Livh* (v) enligt följande.

Jag föreslår borgarrådsberedningen föreslå kommunstyrelsen besluta att

1. Som svar på remissen "Från socialbidrag till arbete" (SOU 2007:2) "överlämnas och åberopas i huvudsak vad som anges i denna promemoria.
2. Därutöver anfördes följande.

Vår politik syftar till att människor ska bli självförsörjande på lång sikt och inte behöva återvända till socialtjänsten för att de inte klarar sig på ett låglönejobb. Den skattereduktion för hushållsnära tjänster som utredningen förordar är vi starkt negativa till. De jobb som skapas kommer att tillhöra de verkliga låglönejobben i samhället och många kommer att behöva söka kompletterande ekonomiskt bistånd.

Utredningen har tagit fram flera konstruktiva förslag som kan bidra till en positiv utveckling. I likhet med stadsledningskontoret anser vi att förvärvsstimulansen är intressant, men bör utredas vidare för att grundligt belysa positiva och negativa effekter. I remissvaren finns en oro för inlåsnings effekter som måste tas på allvar. Samtidigt måste vi våga pröva nya idéer för att uppmuntra framförallt människor att våga ta klivet in i arbetslivet, i synnerhet de som har mycket långvarigt eller närmast permanent försörjningsstöd. Förvärvsstimulansen kan inte lösa alla problem, men kan rätt utformad vara en av flera nya metoder som är värda att prövas.

Särskilt uttalande gjordes av borgarrådet *Yvonne Ruwaida* (mp) enligt följande.

Det är mycket positivt att utredningen "Från socialbidrag till arbete" lyfter fram sociala arbetskooperativ som en del av lösningen på arbetslöshetsproblematiken. Vi vill påpeka vikten av socialt företagande och att den måste få status som en egen sektor. Många unga idag med funderingar runt eget företagande tilltalas av kooperativen som verksamhetsform eftersom den för individen inte innebär alltför stora barriärer för att starta upp ett företag. Problemet är att stödet av denna verksamhetsform idag är litet och splittrat. Med ett ökat engagemang från den offentliga sektorn likväl som det gängse näringslivet ökar förståelse för denna verksamhetsform och att finna möjlighet till egenfinansiering. Eftersom socialt företagande är ickevinstdrivande krävs det ett sådant stöd. Stödet till socialekonomin behöver samordnas bättre

mellan de olika nivåerna och verken så att enkelhet och tydlighet råder. Idag går mycket tid och energi åt att söka olika bidrag.

Det är också viktigt att handläggare på kommun, försäkringskassa och arbetsförmedling samordnar sig bättre med handledare eller dylikt på de sociala företagen. För många kan det annars bli förvirrat när man får olika besked från olika håll. Det finns verksamheter där man får pröva innan man blir antagen i ett kooperativ. Samtidigt gör handläggaren en prövning. Dessa beslut måste kommuniceras tillsammans så tydlighet råder.

ÄRENDET

Stockholm stad har på remiss av Socialdepartementet fått betänkandet Från socialbidrag till arbete (SOU 2007:2).

I februari 2005 fick en utredning i uppdrag att se över de insatser samhället erbjuder personer i arbetsför ålder som är beroende av socialtjänstens försörjningsstöd och som med hjälp av olika insatser bedöms kunna få ett arbete. I november 2006 gavs tilläggsdirektiv om att beakta regeringens samlade politik för att öka sysselsättningen och vidare att utredaren inte fick lämna förslag på några nya ersättningssystem.

Betänkandet innehåller ett tjugotal förslag inom olika politikområden.

BEREDNING

Ärendet har remitterats till stadsnämnderna i Bromma, Hägersten-Liljeholmen, Kungsholmen, Kista-Rinkeby, Spånga-Tensta, Skärholmen samt till socialtjänstnämnden och stadsledningskontoret. Stadsnämnden Kungsholmen har ej svarat.

Stadsledningskontorets tjänsteutlåtande daterat den 26 april har i huvudsak följande lydelse.

Utredningen lämnar ett antal förslag som ska stärka arbets- och kompetenslinjen genom högre krav på aktivitet och de ekonomiska drivkrafterna för arbete samt förtydligande av ansvarsfördelning och samverkan mellan stat och kommun.

Stadsledningskontoret delar i allt väsentligt utredningens utgångspunkter och utredningens förslag. Det är synnerligen angeläget att staten återtar ansvaret för rehabilitering och arbetsmarknadsinsatser. Stadsledningskontoret välkomnar förslagen som ska leda till att arbetsförmedlingen förändrar sitt arbetssätt med en ökad effektivitet och ett förbättrat stöd till både arbetsgivare och arbetssökande. Stadsledningskontoret anser att arbetsförmedlingen inte bara ska ha en skyldighet, utan ett tvingande ansvar att erbjuda, följa upp och kvalitets-säkra sina insatser. Ett förtydligande av försäkringskassans ansvar för rehabilitering är bra liksom socialtjänstens möjlighet att remittera personer för rehabiliteringsutredning.

Förslaget om en finansiell samordning är bra. Stadens erfarenheter är mycket goda av att samordna resurserna utifrån den enskildes behov. I Stockholm prövas detta i flera stadsnämnder inom ramen för det lokala utvecklingsavtalet med staten. Stadsledningskontoret anser att förutsättningarna för en samlad välfärdsorganisation på lokal nivå skyndsamt bör klarläggas. Stockholm avser att under 2008 starta s.k. Jobbtorg där arbetsmarknadens olika aktörer kan samordna sina insatser. Därmed ökar förutsättningarna för den enskilde att komma ut på arbetsmarknaden eller starta eget företag.

Stadsledningskontoret anser att de föreslagna etableringsjobben för nyutträdande arbetssökande och utvecklings- och trygghetsanställningar i sociala kooperativ är bra komplement till nystartsjobben. Stadsledningskontoret ser positivt på att servicetjänster, förutom hemtjänstnära/hushållsnära och företagsnära tjänster, även kan omfatta miljönära tjänster.

Stadsledningskontoret anser att en förvärvsstimulans är intressant, men att detta måste utredas ytterligare. Förslaget om att skolungdomars inkomst från feriearbete inte ska påverka familjens försörjningsstöd är bra. Stadsledningskontoret delar uppfattningen att det är av stort intresse om ungdomars val av gymnasial utbildning överensstämmer med den arbetskraft som efterfrågas. Det är positivt att ungdomars inträde på arbetsmarknaden underlättas genom lärlings- och praktikplatser. Obligatorisk studie- och yrkesvägledning bör gälla alla skolformer. Stadsledningskontoret delar utredningens bedömning om att de sammantagna effekterna av förslagen inte innebär ytterligare kostnader för staden.

Socialtjänstnämnden

Socialtjänstnämnden beslutade vid sitt sammanträde den 24 april 2007 att godkänna förvaltningens tjänsteutlåtande som svar på remissen över Från socialbidrag till arbete (SOU 2007:2) samt att justera paragrafen omedelbart.

Reservation anfördes av Karin Rågsjö (v). *Reservation* anfördes av Elisabeth Brandt Ygeman m.fl. (s) *bilaga*.

Reservation anfördes av Elisabeth Brandt Ygeman m.fl. (s), *bilaga*.

Särskilt uttalande gjordes av Gertrud Brorsson (mp), *bilaga*.

Socialtjänstförvaltningens tjänsteutlåtande daterat den 31 mars 2007 har i huvudsak följande lydelse.

Från socialbidrag till arbete har haft i uppdrag att göra en översyn av de insatser samhället erbjuder personer i arbetsför ålder som är beroende av socialtjänstens försörjningsstöd och som med hjälp av olika insatser bedöms kunna få ett arbete.

Betänkandet innehåller ett tjugotal förslag inom olika politikområden och socialtjänstförvaltningen anser att flera av utredningens förslag är steg i rätt riktning. När det gäller den väsentliga frågan om att tydliggöra arbetsförmedlingens ansvar för arbetslösa med försörjningsstöd, anser förvaltningen dock att utredningens förslag är otillräckligt. Det finns inget i utredningsförslaget som förpliktigar eller ger några incitament till arbetsförmedlingen att rikta sina insatser till personer som uppbär ekonomiskt bistånd. Utan ett mycket tydligt uppdrag och incitament finns stor anledning att tro att utredningens förslag inte ger några förändringar jämfört med dagens situation, dvs. att många arbetssökande med ekonomiskt bistånd inte får del av, eller till mycket ringa omfattning får del av, arbetsförmedlingens insatser.

Vidare motsätter sig förvaltningen förslaget som innebär att kommunens möjligheter att anvisa bidragssökande praktik och andra arbetsmarknadsinsatser tas bort, och att de insatser som kommunerna ska erbjuda uteslutande ska vara av social karaktär. Detta bedöms kunna innebära att kommunen får inskränkta möjligheter att ställa krav på unga arbetslösa personer som söker ekonomiskt bistånd. Det måste finnas en koppling mellan ansvar och befogenhet och eftersom det är kommunen som har att bedöma rätten till försörjningsstöd måste kommunen även förfoga över rätten att bestämma vilka krav på aktivering som ska ställas på den bidragssökande.

Slutligen anser förvaltningen att flera skäl talar emot förslaget att införa en förvärvsstimulans inom ramen för det ekonomiska biståndet som i grunden ska utgöra samhällets ytters- ta skyddsnät.

Bromma stadsdelsnämnd beslutade vid sitt sammanträde den 19 april godkänna stadsdelsförvaltningens tjänsteutlåtande som svar på remissen.

Bromma stadsdelsförvaltnings tjänsteutlåtande daterat den har i huvudsak följande lydelse.

Arbetsförmedling och försäkringskassa ges en aktivare roll när det gäller personer som är arbetslösa och uppbär socialbidrag. För att underlätta för ungdomar att komma in på arbetsmarknaden ska bl.a. lärlingsutbildning och praktikplatser användas i utökad omfattning. Dessa och merparten av övriga förslag ställer sig förvaltningen positiv till.

Vi är negativa till att kommunen inte längre ska få anvisa praktikplatser och vi ifrågasätter förslaget om en förvärvsstimulans, innebärande att en person som levt på socialbidrag i sex månader får behålla 1 500 kr av sin arbetsinkomst under en sexmånadersperiod vid fortsatt socialbidragsberoende.

Hägersten-Liljeholmens stadsdelsnämnd beslutade vid sitt sammanträde den 12 april 2007 att överlämna förvaltningens tjänsteutlåtande som svar på remissen.

Reservation anfördes av Ledamoten Ylwa Wahlström (mp), *bilaga*.

Särskilt uttalande gjordes av Vice ordföranden Jan Wallman m.fl. (s), *bilaga*.

Hägersten-Liljeholmens stadsdelsförvaltnings tjänsteutlåtande daterat den 12 april 2007 har i huvudsak följande lydelse.

I ärendet yttrar sig stadsdelsförvaltningarna i Hägersten och Liljeholmen om utredningen/regeringsuppdraget. Förvaltningarnas bedömning är att utredningen i sin helhet är väl genomarbetad och att dess förslag kan leda till att fler arbetslösa socialbidragstagare kommer i egen försörjning genom lönearbete. Förvaltningarna kommenterar vissa särskilt intressanta förslag i utredningen, bl a förslaget om ett gemensamt mål - höjd sysselsättningsgrad. Vidare påtalas även det som saknas, såsom värdet av budget- och skuldrådgivning, eller som kan konkretiseras ytterligare, som förslaget med en förvärvsstimulans. Förvaltningarna anser att staten bör vara huvudman för samtliga arbetsmarknadsfrågor och också ansvara för samordningen mellan berörda myndigheter.

Spånga-Tensta stadsdelsnämnd beslutade vid sitt sammanträde den 19 april 2007 överlämna stadsdelsförvaltningens tjänsteutlåtande som svar på remissen.

Särskilt uttalande gjordes av vice ordföranden Abdo Goriya (s), ledamöterna Awad Hersi (mp), Jonas Ljungstedt (v), Eva Andersson (s), Rune Olofsson (s) och Ormina Younan (s) enligt följande , *bilaga*.

Spånga-Tensta stadsdelsförvaltnings tjänsteutlåtande daterat den 5 april har i huvudsak följande lydelse.

Det är positivt ur förvaltningens synpunkt att utredningen kommer med förslag som syftar till att nytillträdande på arbetsmarknaden så snabbt som möjligt erbjuds förutsättningar att klara sin egen försörjning. Förslaget innebär också minskade kostnader för staden. En fråga som ännu inte kan bevaras är om den relativt korta tiden för ett etableringsjobb är tillräcklig för att ge ett sådant fotfäste på arbetsmarknadens att man inte åter hamnar i arbetslöshet efter 6 månader. En möjlighet kan eventuellt vara att stödet går över till nystartsjobb. Risken för negativa effekter ökar dock rimligen om den subventionerade tiden blir lång. Det kan både innebära att personer med subventionerad lön tränger undan osubventionerade och en risk för s.k. inlåsning, det vill säga att man går från den ena arbetsmarknadsåtgärden till den andra utan att koma in på den reguljära arbetsmarknaden.

Förvaltningen delar utredningens uppfattning att möjligheterna för att rehabilitera en person ökar om den enskilde ges redskap att återta kontrollen över sitt liv och upplever oberoende och stolthet över det man gör. Enligt utredningen är detta synsätt centralt för de sociala företagen och arbetskooperativen. Förvaltningen anser att det kan vara positivt att som utredningen föreslår i högre grad rikta insatser för personer med funktionsnedsättning, svåra sociala problem samt personer i behov av arbetsträning och rehabilitering mot den här typen av företag. Samtidigt är det viktigt att framhålla att den här typen av organisationer knappast själva kan bära ansvaret för hela det spektra av behov som finns inom området.

Stadsdelsförvaltningen använder förändringar i förvärvsfrekvens som en utgångspunkt i arbetet med att minska arbetslösheten och beroendet av försörjningsstöd. Det är därför glädjande att utredningen föreslår att också fördelningen av arbetsmarknadsmedel i högre utsträckning ska ta hänsyn till förvärvsfrekvensen. Detta mått visar på ett bättre sätt än arbetslöshetstalen på vilken förankring en region eller område har till arbetsmarknaden.

Skärholmens stadsdelsnämnd beslutade vid sitt sammanträde den 26 april att som sina synpunkter till Kommunstyrelsen, social- och arbetsmarknadsroteln överlämna och åberopa föreliggande tjänsteutlåtande samt att omedelbart justera ärendet.

Reservation anfördes av (s) till förmån för eget förslag till beslut genom ledamoten Liliane Svensson (s), *bilaga*.

Reservation anfördes av (v) till förmån för eget förslag till beslut genom vice ordföranden Margareta Johansson (v), *bilaga*.

Särskilt uttalande gjordes av Andrea Femrell (m), *bilaga*.

Särskilt uttalande gjordes av Jan Jönsson m.fl. (fp), *bilaga*.

Skärholmens stadsdelsförvaltnings tjänsteutlåtande daterat den 2 april 2007 har i huvudsak följande lydelse.

Förvaltningens erfarenhet är att strikta regler för försörjningsstöd underlättar vid den individuella prövningen av rätten till försörjningsstöd. Ändrade normnivåer för grupper, som ett belöningssystem, kan medföra en förändrad syn på försörjningsstöd hos handläggaren som innebär att man riskerar belöningsstänkande och glidningar i systemet när det gäller den ekonomiska ersättningen.

Förvaltningen anser att det är rimligt att en ungdom som arbetar extra kan behålla viss del av inkomsten som en stimulans. Konstruktionen med paragrafens formulering att behålla högst ett halvt basbelopp per kalenderår kan tyckas märklig i det fall den unge under en månad tjänar 20000 kronor utan att detta på något sätt påverkar bedömningen av den unges rätt till försörjningsstöd. Det är skäligt att ha ett visst förbehållsbelopp per månad som den unge kan tjäna utan att det påverkar bedömningen.

Det är bra att det tydliggörs att arbetsförmedlingen har ansvaret för arbetsmarknadsinsatser. Eftersom kommunen betalar ungdomarnas försörjning bör kommunen också ha möjlighet att erbjuda aktiviteter t ex praktik för alla ungdomar som har försörjningsstöd.

Förvaltningen ser positivt på utredningens tankar kring en gemensam samlad välfärdsorganisation för bidragstagare. Det finns stora resurser i samhället som behöver samordnas kring den enskilde. När det gäller personer med försörjningsstöd så tycks dessa inte få ta del av den välfärd i lika hög utsträckning som övriga medborgare. Önskvärt är att de ska ha samma möjlighet till rehabilitering och arbete som en person med hög sjukpenning eller hög A-kassa har genom det stöd som försäkringskassan och arbetsförmedlingen kan ge. Socialtjänstlagen värnar om det yttersta sista skyddsnätet – när man inte etablerat sig i det generella välfärdssystemet.

Kista-Rinkeby stadsdelsnämnd beslutade vid sitt sammanträde den 26 april att låta svar på remissen utgöras av förvaltningens tjänsteutlåtande

Reservation anfördes av Abebe Hailu m. fl. (s), *bilaga*.

Reservation anfördes av Gunilla Bhur (v), *bilaga*.

Reservation anfördes av Jakob Dencker (mp), *bilaga*.

Kista-Rinkeby stadsdelsförvaltnings tjänsteutlåtande daterat den 17 april 2007 har i huvudsak följande lydelse.

Förvaltningarna välkomnar förslaget i stort och anser att de flesta förändringar som utredningen föreslår är bra. Utredningens förslag att kommunala aktiveringsinsatser inom arbets-

marknadsområdet ska minska, inskränker dock kommunernas möjligheter att arbeta med bidragssökande. Vidare är förvaltningarna tveksamma till om förslaget om förvärvsstimulans får den effekt som avses i utredningen. Incitamentet kan istället bidra till en inlåsnings effekt. Ett gemensamt mål – höjd sysselsättningsgrad och förtydligande av roller Förvaltningarna välkomnar förslaget i syfte att olika myndigheters insatser inte ska vara kontraproduktiva. Idag arbetar myndigheter med sina halveringsmål, vilket gör att den enskilde kan falla mellan stolarna och till sist hamnar ansvaret nästan alltid på kommunen som är det yttersta skyddsnätet. Förvaltningarna anser att företagsformen social företag kan vara ett bra alternativ för bl.a. personer med funktionshinder, utrikes födda kvinnor och män med svag förankring på arbetsmarkanden. Det behövs mer kunskap hos dem som jobbar med arbetssökande, om hur kooperativ kan bildas och fungera och vilket stöd de som driver kooperativ behöver få. Även om ett socialt arbetskooperativ inte drivs med vinstsyfte, måste affärsverksamheten ändå bära ett antal kostnader; lokalhyra, material etc. Detta kan inte heller möjliggöras utan ekonomiskt stöd från samhället. Medel borde också avsättas till att utbilda personal inom kommunen och Arbetsförmedlingen för att utveckla samverkan med dem som är intresserade av att starta kooperativ. Förvaltningen anser att framtagandet av bedömningsinstrument är ett viktigt utvecklingsområde inom både Arbetsförmedlingen och socialtjänsten och ser fram emot att det nya förslaget träder i kraft. Förvaltningarna ställer sig bakom utredningens förslag att mer medel, tio procent, avsätts för samverkan och att finansiell samverkan ska kunna uppnås med färre parter än fyra. Det är viktigt med lokal anpassning eftersom behoven kan se olika ut i olika kommuner. Idag är det diffust var ansvaret ligger, hur finansiell samverkan praktiskt kan genomföras och vem som har mandat att fatta beslutet. Samverkansstrukturerna måste därför förtydligas så att målgruppen synliggörs och att rundgången bryts. Det behövs mer kunskaper hos alla myndigheter om finansiell samverkan samt stöd för att lösa eventuella byråkratiska hinder. Det är därför positivt med förslaget att pengar ska avsättas för utbildning.

RESERVATIONER M.M.

Socialtjänstnämnden

Reservation anfördes av vice ordförande Karin Rågsjö (v) enligt följande

Socialtjänstnämnden föreslås besluta följande.

1. Socialtjänstnämnden beslutar att i huvudsak bifalla förvaltningens svar med följande tillägg.
2. Socialtjänstnämnden tillstyrker utredningens förslag till förvärvsstimulans.
3. Socialtjänstnämnden instämmer inte i utredningens positiva inställning till skattereduktion för hushållsnära tjänster.
4. I övrigt anføres följande.

Utredningen har tagit fram en mängd konstruktiva förslag som kan bidra till en positiv utveckling. De har även haft ett socialt tänk i utredningen vilket bidrar till synergieffekter.

Förvärvsstimulansen föreslås vara av tillfällig natur och det tycker vi är bra, eftersom tanken är just att ge en stimulans i övergången mellan bidrag och arbete. Förvärvsstimulansen kan minska risken för en längre tid med ekonomiskt bistånd för vissa personer och det är gott och väl. Andra personer i andra situationer kan behöva andra insatser för att bli självförsörjande och ska självfallet få dessa insatser genom social-tjänsten. Man ska inte tänka att förvärvsstimulansen ska lösa alla problem, utan den är en av flera olika nya metoder som är väl värda att pröva för att öka människors möjlighet att försörja sig själva,

Vår politik syftar till att människor ska bli självförsörjande på lång sikt och inte behöva återvända till socialtjänsten för att de inte klarar sig på ett låglönejobb. Den skattereduktion för hushållsnära tjänster som utredningen är positiv till är vi starkt negativa till. De jobb som skapas kommer att tillhöra de verkliga låglönejobben i samhället och många kommer att behöva söka kompletterande ekonomiskt bistånd, i synnerhet om de har barn och dyrt boende som inte är ovanligt i Stockholm.

Ledamöterna Elisabeth Brandt Ygeman m.fl. (s) *reserverade* sig mot nämndens beslut enligt följande.

Socialtjänstnämnden föreslås besluta följande.

1. Socialtjänstnämnden beslutar att delvis godkänna förvaltningens förslag till beslut.
2. Därutöver anføres följande.

Utredningen "Från socialbidrag till arbete" har haft i uppdrag att göra en översyn av de insatser samhället erbjuder personer i arbetsför ålder som har försörjningsstöd och som med hjälp av insatser bedöms kunna få ett arbete.

Vi anser att utredningens förslag är otillräckligt vad gäller att tydliggöra arbetsförmedlingens ansvar för arbetslösa med försörjningsstöd. Vi vet att arbetsförmedlingen generellt inte prioriterar att arbeta med denna grupp idag, varför kommunen har fått ta ett allt större ansvar. Ingenting i utredningens förslag förpliktar eller ger några incitament till arbetsförmedlingen att rikta sina insatser till personer som uppbär ekonomiskt bistånd. Det finns anledning att befara att utredningens förslag i praktiken inte skulle innebära några förändringar jämfört med dagens situation. Vi anser att grundtanken är god och vi håller med om att det är arbets-

förmedlingens ansvar anvisa praktik och andra arbetsmarknadsinsatser till arbetslösa med försörjningsstöd. Så ser dock verkligheten inte ut idag.

Utredningen föreslår dessutom att kommunens möjligheter att anvisa bidragssökande praktik och andra arbetsmarknadsinsatser tas bort och att de insatser som kommunerna ska erbjuda uteslutande ska vara av social karaktär. Vi ser en stor risk med att kommunerna fråntas möjligheterna att bedriva en aktiv arbetsmarknadspolitik gentemot de som har ekonomiskt bistånd. Att Stockholms stad har ägnat sig mycket åt det, framför allt under den förra mandatperioden, beror till stor del på att denna grupp annars har varit utesluten från kompetenshöjande insatser. Stadens insatser gentemot denna grupp har dessutom visat på mycket goda resultat.

Eftersom det är kommunerna som bedömer rätten till försörjningsstöd anser vi att kommunen måste ha möjlighet att bestämma över kraven på aktivering. Den främsta möjligheten för kommunen att styra över människor från försörjningsstöd till egen försörjning är genom att tillhandahålla matchning, validering, bristyrkesutbildning, praktikplatser osv. Om arbetsförmedlingen inte får ett tvingande ansvar att erbjuda insatser till arbetssökande med försörjningsstöd är det orimligt att inskränka kommunens möjligheter att anvisa praktikplatser och andra arbetsmarknadsinsatser.

Vi är kritiska till utredningens förslag om förvärvsstimulans inom ramen för det ekonomiska biståndet. Ekonomiskt bistånd är samhällets skyddsnät för att personer alltid ska vara garanterade en viss miniminivå av levnadsstandard. Utgångspunkten måste vara att människor både vill och kan ta ansvar för sin egen försörjning. Förvärvsstimulansen kan dessutom försvaga incitamenten att ta ett arbete innan tidsgränsen är uppnådd vilket i sig kan bidra till en inlåsningseffekt.

Vi delar utredningens bedömning att förvärvsfrekvens ofta är ett rimligare sätt att räkna arbetslöshet än arbetslöshetstalen då det gäller fördelning av medlen inom AMV. Förvärvsfrekvens visar på ett bättre sätt hur stor del av den arbetsföra befolkningen som har anknytning till arbetsmarknaden och borde därför tillmätas större betydelse.

Vad gäller inkomster från ungdomars feriearbete är det ett bra förslag att de ska få behålla sina inkomster upp till en viss gräns trots att de lever i ett hushåll som har ekonomiskt bistånd. Detta är en princip som Stockholms stad sedan 2004 redan tillämpar.

Vi instämmer med utredningens förslag att arbetssökande ska erbjudas validering och att validering i högre grad bör betraktas som en arbetsmarknadspolitisk insats.

Utredningen föreslår att pågående försöksverksamhet med Navigatorcentrum ska vidareutvecklas. Vi anser att detta är bra. I Stockholm har dessvärre den borgerliga majoriteten drivit fram en nedläggning av de strax innan valet inrättade Navigatorcentra. Vi beklagar detta då det är oerhört viktigt att stötta ungdomar som står utanför både skola och arbetsmarknad.

Vi är starkt kritiska till att utredningen ställer sig bakom förslaget att införa en skattereduktion för hushållsnära tjänster. Alla nya skattesubventioner minskar skatteintäkterna och därmed våra gemensamma resurser. Ett skatteavdrag för hushållsnära tjänster måste därför ställas mot andra angelägna reformer. De 1,3 miljarder som finansministern har aviserat att kostnaden blir skulle istället kunna användas till uppskattningsvis 5000 jobb inom den offentliga sektorn. Det anser vi skulle ha vara betydligt bättre använda pengar!

Särskilt uttalande gjordes av ledamoten Gertrud Brorsson (mp) enligt följande.

Som förvaltningen mycket riktigt påpekar är utredningen en bra dokumentation över hur situationen är idag. Det hade varit önskvärt om utredningen också belyste lite mer runt hur individer i samhället själva skulle önska när det gäller möjligheter till sysselsättning, rehabilitering och arbete. Förvaltningen nämner en kommunal förmedling för sysselsättningstjänster som bygger just på individernas egna åsikter.

Vi vill påpeka vikten av socialt företagande och att den måste få status som en egen sektor. Många unga idag med funderingar runt eget företagande tilltalas av kooperativen som verksamhetsform eftersom den för individen inte innebär alltför stora barriärer för att starta upp ett företag. Problemet är att stödet av denna verksamhetsform idag är litet och splittrat. Med ett ökat engagemang från den offentliga sektorn likväl som det gängse näringslivet ökar förståelse för denna verksamhetsform och att finna möjlighet till egenfinansiering. Eftersom socialt företagande är icke-vinstdrivande krävs det ett sådant stöd. Stödet till socialekonomin behöver samordnas bättre mellan de olika nivåerna och verken så att enkelhet och tydlighet råder. Idag går mycket tid och energi åt att söka olika bidrag.

Det är också viktigt att handläggare på kommun, försäkringskassa och arbetsförmedling samordnar sig bättre med handledare eller dylikt på de sociala företagen. För många kan det annars bli förvirrat när man får olika besked från olika håll. Det finns verksamheter där man får pröva innan man blir antagen i ett kooperativ. Samtidigt så gör handläggaren en prövning. Dessa beslut måste kommuniceras tillsammans så tydlighet råder.

Hägersten-Liljeholmens stadsdelsnämnd

Reservation anfördes av Ylwa Wahlström (mp) enligt följande.

Ledamoten Ylwa Wahlström (mp) reserverade sig mot beslutet med hänvisning till yrkande att lämna ärendet utan eget ställningstagande.

Särskilt uttalande gjordes av vice ordföranden Jan Wallman m.fl. (s) enligt följande

” I den sammanfattning av utredningen som vi fått oss till dels föreslås en vidareutveckling av de Navigatorcentra som startade under den förra mandatperioden. Dessa inrättades för att staden skulle klara sitt lagstadgade uppföljningsansvar beträffande icke skolpliktiga ungdomar under 20 år. De två Navigatorcentren i Stockholm startades under sensommaren/hösten 2006 och var tänkta att utgöra en bas för arbetet med ungdomar som befinner sig utanför både skola och arbetsmarknad. Syftet med verksamheten var att öka andelen ungdomar som fullföljer gymnasiestudier och på sikt minska ungdomsarbetslösheten. I ljuset av denna utredning blir den borgerliga alliansens beslut att avveckla denna verksamhet än mer besynnerligt.

Spånga-Tensta stadsdelsnämnd

Särskilt uttalande gjordes av vice ordföranden Abdo Goriya (s), ledamöterna Awad Hersi (mp), Jonas Ljungstedt (v), Eva Andersson (s), Rune Olofsson (s) och Ornina Younan (s) enligt följande.

” Vi instämmer i stort med förvaltningens synpunkter men vill förtydliga och tillägga enl. följande:

- Mycket av det som föreslås i ärendet är ju redan väl bekant för oss genom Lunda Nova där idéerna har praktiserats under många år – förslaget innebär ingen förbättring av verksamheten.
- Vi instämmer i förvaltningen syn att grundproblemet för arbetslösa ungdomar är deras många gånger bristfärdiga skolgång. Eftersom de kommunala ungdomsprogrammen visat sig framgångsrika tycker vi att man ska fortsätta utveckla den verksamheten istället för att föra över ansvaret till arbetsförmedlingarna.
- Vi ser med förundran på den borgerliga majoritetens beslut att dra bort SL-kortet från de arbetssökande. Under den förra majoritetens mandatperiod beklagade sig oppositionen över de funktionshindrades möjlighet att söka bostad och daglig verksamhet i andra stadsdelar och kallade det för kommunarrest. Men nu drabbas alla som är i behov av försörjningsstöd istället av en s.k. kommunarrest. Var finns logiken?
- Vi är förvånade över att inte förslaget innehåller några idéer om hur de arbetslösa och bi-dragsberoende kan få möjlighet och stöd att starta egna företag. Många invandrargrupper har

av tradition en vana att driva egna företag. Att hitta samfinansieringsmöjligheter genom t.ex. finansieringsfonder kan vara en väg till att kunna förverkliga en affärsidé i en egen rörelse.

- Vi anser att införande av s.k. förvärvsstimulans inte kommer att öka sysselsättningen eller bidra till att minska bidragsberoendet.

Skärholmens stadsdelsnämnd

Reservation anfördes av Margareta Johansson (v) och Amineh Kakabave (v) enligt följande

Skärholmens stadsdelsnämnd föreslås besluta

1. Förvaltningens svar bifalles i huvudsak med följande tillägg
2. Utredningens förslag till förvärvsstimulans tillstyrks
3. Vi instämmer inte i utredningens positiva inställning till skattereduktion för hushållsnära tjänster
4. I övrigt vill vi anføra

Utredningen har tagit fram en mängd konstruktiva förslag som kan bidra till en positiv utveckling. De har även haft ett socialt tänk i utredningen vilket bidrar till synergieffekter.

Förvärvsstimulansen föreslås vara av tillfällig natur och det tycker vi är bra, eftersom tanken är just att ge en stimulans i övergången mellan bidrag och arbete. Förvärvsstimulansen kan minska risken för en längre tid med ekonomiskt bistånd för vissa personer och det är gott och väl. Andra personer i andra situationer kan behöva andra insatser för att bli självförsörjande och ska självfallet få dessa insatser genom socialtjänsten. Man ska inte tänka att förvärvsstimulansen ska lösa alla problem, utan den är en av flera olika nya metoder som är väl värda att pröva för att öka människors möjlighet att försörja sig själva.

Vår politik syftar till att människor ska bli självförsörjande på lång sikt och inte behöva återvända till socialtjänsten för att de inte klarar sig på ett låglönejobb. Den skattereduktion för hushållsnära tjänster som utredningen är positiv till är vi starkt negativa till. De jobb som skapas kommer att tillhöra de verkliga låglönejobben i samhället och många kommer att behöva söka kompletterande ekonomiskt bistånd, i synnerhet om de har barn och dyrt boende som inte är ovanligt i Stockholm.

Reservation anfördes av Liliane Svensson m.fl (s) enligt följande

Skärholmens stadsdelsnämnd beslutar att delvis godkänna förvaltningens förslag till beslut samt att därutöver anføra följande

Utredningen ”Från socialbidrag till arbete” har haft i uppdrag att göra en översyn av de insatser samhället erbjuder personer i arbetsför ålder som har försörjningsstöd och som med hjälp av insatser bedöms kunna få ett arbete.

Vi anser att utredningens förslag är otillräckligt vad gäller att tydliggöra arbetsförmedlingens ansvar för arbetslösa med försörjningsstöd. Vi vet att arbetsförmedlingen generellt inte prioriterar att arbeta med denna grupp idag, varför kommunen har fått ta ett allt större ansvar. Ingenting i utredningens förslag förpliktar eller ger några incitament till arbetsförmedlingen att rikta sina insatser till personer som uppbär ekonomiskt bistånd. Det finns anledning att befara att utredningens förslag i praktiken inte skulle innebära några förändringar jämfört med dagens situation. Vi anser att grundtanken är god och vi håller med om att det är arbetsförmedlingens ansvar anvisa praktik och andra arbetsmarknadsinsatser till arbetslösa med försörjningsstöd. Så ser dock verkligheten inte ut idag.

Utredningen föreslår dessutom att kommunens möjligheter att anvisa bidragssökande praktik och andra arbetsmarknadsinsatser tas bort och att de insatser som kommunerna ska erbjuda uteslutande ska vara av social karaktär. Vi ser en stor risk med att kommunerna fråntas möjligheterna att bedriva en aktiv arbetsmarknadspolitik gentemot de som har ekonomiskt bistånd. Att Stockholms stad har ägnat sig mycket åt det, framför allt under den förra mandatpe-

rioden, beror till stor del på att denna grupp annars har varit utestängd från kompetenshöjande insatser. Stadens insatser gentemot denna grupp har dessutom visat på mycket goda resultat.

Eftersom det är kommunerna som bedömer rätten till försörjningsstöd anser vi att kommunen måste ha möjlighet att bestämma över kraven på aktivering. Den främsta möjligheten för kommunen att styra över människor från försörjningsstöd till egen försörjning är genom att tillhandahålla matchning, validering, bristyrkesutbildning, praktikplatser osv. Om arbetsförmedlingen inte får ett tvingande ansvar att erbjuda insatser till arbetssökande med försörjningsstöd är det orimligt att inskränka kommunens möjligheter att anvisa praktikplatser och andra arbetsmarknadsinsatser.

Vi är kritiska till utredningens förslag om förvärvsstimulans inom ramen för det ekonomiska biståndet. Ekonomiskt bistånd är samhällets skyddsnät för att personer alltid ska vara garanterade en viss miniminivå av levnadsstandard. Utgångspunkten måste vara att människor både vill och kan ta ansvar för sin egen försörjning. Förvärvsstimulansen kan dessutom försvaga incitamenten att ta ett arbete innan tidsgränsen är uppnådd vilket i sig kan bidra till en inlåsningseffekt.

Vi delar utredningens bedömning att förvärvsfrekvens ofta är ett rimligare sätt att räkna arbetslöshet än arbetslöshetstalen då det gäller fördelning av medlen inom AMV. Förvärvsfrekvens visar på ett bättre sätt hur stor del av den arbetsföra befolkningen som har anknytning till arbetsmarknaden och borde därför tillmätas större betydelse.

Vad gäller inkomster från ungdomars feriearbete är det ett bra förslag att de ska få behålla sina inkomster upp till en viss gräns trots att de lever i ett hushåll som har ekonomiskt bistånd. Detta är en princip som Stockholms stad sedan 2004 redan tillämpar.

Vi instämmer med utredningens förslag att arbetssökande ska erbjudas validering och att validering i högre grad bör betraktas som en arbetsmarkandspolitisk insats.

Utredningen föreslår att pågående försöksverksamhet med Navigatorcentrum ska vidareutvecklas. Vi anser att detta är bra. I Stockholm har dessvärre den borgerliga majoriteten drivit fram en nedläggning av de strax innan valet inrättade Navigator-centra. Vi beklagar detta då det är oerhört viktigt att stötta ungdomar som står utanför både skola och arbetsmarknad.

Vi är starkt kritiska till att utredningen ställer sig bakom förslaget att införa en skattereduktion för hushållsnära tjänster. Alla nya skattesubventioner minskar skatteintäkterna och därmed våra gemensamma resurser. Ett skatteavdrag för hushållsnära tjänster måste därför ställas mot andra angelägna reformer. De 1,3 miljarder som finansministern har aviserat att kostnaden blir skulle istället kunna användas till uppskattningsvis 5000 jobb inom den offentliga sektorn. Det anser vi skulle ha vara betydligt bättre använda pengar!

Särskilt uttalande gjordes av Andrea Femrell (m) enligt följande

En av alliansens främsta prioriteringar är att bryta bidragsberoende och utanförskap och ge människor möjlighet till eget arbete och en egen försörjning. För att kunna åstadkomma detta är det viktigt att det lönar sig att arbeta jämfört med att erhålla försörjningsstöd. Mot bakgrund av detta är vi för någon form av tillfällig ekonomisk belöningsmekanism som gör att det lönar sig att ta ett arbete istället för att behålla försörjningsstödet.

Särskilt uttalande gjordes av Jan Jönsson m.fl (fp) enligt följande

Vi ställer oss helt bakom förvaltningens förslag till beslut. Det är utarbetat av de av förvaltningens tjänstemän som tagit initiativ till skapandet av Jobbcentrum. Samtliga partier i Skärholmens stadsdelsnämnd har ställt sig bakom Jobbcentrum. Genom Jobbcentrum har många som tidigare haft familjebidrag fått arbete, varigenom stadsdelens utgifter för försörjning

genom bidrag kraftigt minskats. Jobbcentrums sätt att verka har varit modell för andra liknade verksamheter i många Svenska kommuner.

Kista-Rinkeby stadsdelsnämnd

Reservation gjordes av Abebe Hailu m. fl. (s) och ledamot Gunilla Bhur (v) till förmån för eget förslag:

att delvis godkänna förvaltningens förslag till beslut

att därutöver anföra följande:

Vi anser att utredningens förslag är otillräckligt vad gäller att tydliggöra arbetsförmedlingens ansvar för arbetslösa med försörjningsstöd. Vi vet att arbetsförmedlingen generellt inte prioriterar att arbeta med denna grupp idag, varför kommunen har fått ta ett allt större ansvar. Ingenting i utredningens förslag förpliktigar eller ger några incitament till arbetsförmedlingen att rikta sina insatser till personer som uppstår ekonomiskt bistånd. Det finns anledning att befara att utredningens förslag i praktiken inte skulle innebära några förändringar jämfört med dagens situation. Vi anser att grundtanken är god och vi håller med om att det är arbetsförmedlingens ansvar att anvisa praktik och andra arbetsmarknadsinsatser till arbetslösa med försörjningsstöd. Så ser dock i verkligheten inte ut idag.

Utredningen föreslår dessutom att kommunens möjligheter att anvisa bidragssökande praktik och andra arbetsmarknadsinsatser tas bort och att de insatser som kommunerna ska erbjuda uteslutande ska vara av social karaktär. Vi ser en stor risk med att kommunerna fråntas möjligheterna att bedriva en aktiv arbetsmarknadspolitik gentemot de som har ekonomiskt bistånd. Att Stockholms stad har ägnat sig mycket åt det, framför allt under den förra mandatperioden, beror till stor del på att denna grupp annars har varit utesluten från insatser som höjer deras kompetens. Stadens insatser gentemot denna grupp har dessutom visat på mycket goda resultat.

Eftersom det är kommunerna som bedömer rätten till försörjningsstöd anser vi att kommunen måste ha möjlighet att bestämma över kraven på aktivering. Den främsta möjligheten för kommunen att styra över människor från försörjningsstöd till egen försörjning är genom att tillhandahålla matchning, validering, bristyrkesutbildning, praktikplatser osv.

Lokalt på Järva område har vi goda erfarenheter från t.ex. Kista-matchning, Arbetscentrum i Rinkeby och Lunda Nova i Spånga Tensta.

Om arbetsförmedlingen inte får ett tvingande ansvar att erbjuda insatser till arbetssökande med försörjningsstöd är det orimligt att inskränka kommunens möjligheter att anvisa praktikplatser och andra arbetsmarknadsinsatser.

Vi är kritiska till utredningens förslag om förvärvsstimulans inom ramen för det ekonomiska biståndet. Ekonomiskt bistånd är samhällets skyddsnät för att personer alltid ska vara garanterade en viss miniminivå av levnadsstandard. Utgångspunkten måste vara att människor både vill och kan ta ansvar för sin egen försörjning. Förvärvsstimulansen kan dessutom försvaga incitamenten att ta ett arbete innan tidsgränsen är uppnådd vilket i sig kan bidra till en inlåsningseffekt.

Vi delar utredningens bedömning att förvärvsfrekvens ofta är ett rimligare sätt att räkna arbetslöshet än arbetslöshetstalen då det gäller fördelning av medlen inom AMV. Förvärvsfrekvens visar på ett bättre sätt hur stor del av den arbetsföra befolkningen som har anknytning till arbetsmarknaden och borde därför tillmätas större betydelse.

Vad gäller inkomster för ungdomars feriearbete är det ett bra förslag att de ska få behålla sina inkomster upp till en viss gräns trots att de lever i ett hushåll som har ekonomiskt bistånd. Detta är en princip som Stockholms stad sedan 1995 redan tillämpar. Samtidigt tar regeringen bort det ekonomiska stödet till feriearbetande ungdomar och den borgerliga majoriteten i

Stockholm stad halverar stödet från 20 miljoner år 2006 till 10 miljoner kronor år 2007. Detta kan leda att flera hundra sysslösa ungdomar driver omkring utan sommarjobb eller meningsfullt fritids aktiviteter i våra stadsdelar och stadens centrala delar under sommarlovet.

Vi instämmer med utredningens förslag att arbetssökande ska erbjudas validering av sina betyg och intyg och att validering i högre grad bör betraktas som en arbetsmarkandspolitisk insats.

Utredningen föreslår att pågående försöksverksamhet med Navigatorcentrum ska vidareutvecklas. Vi anser att detta är bra. I Stockholm har dessvärre den moderat leda majoriteten i Stadshuset drivit fram en nedläggning av de strax innan valet inrättade Navigatorcentra. Vi beklagar detta då det är oerhört viktigt att stötta ungdomar som står utanför både skola och arbetsmarknad. Nedläggningen kan leda att ungdomar hamnar i missbruk eller andra destruktiva aktiviteter.

Vi är också mycket kritiska till att utredningen ställer sig bakom förslaget att införa en skatte-redaktion för hushållsnära tjänster.

Reservation gjordes av Ledamot Jakob Dencker (mp) till förmån för eget förslag:

att i huvudsak godkänna förvaltningens förslag till beslut

att därutöver anföra

Det är mycket positivt att utredningen "Från socialbidrag till arbete" lyfter fram sociala arbetskooperativ som en del av lösningen på arbetslöshetsproblematiken.

När människor får delta i kooperativ får de förhoppningsvis större chanser att påverka sin arbetssituation, vilket gör att de har större möjligheter anpassa sina arbetsuppgifter efter sin specifika kompetens och sin personliga vilja och drivkraft.

Kooperativ är ett exempel på egenmakt.

Genom sociala arbetskooperativ kan man skapa en tredje sektor bestående av en social ekonomi, som i stor utsträckning är skild från den privata sektorn och den offentliga sektorn, och där människor får större möjligheter att påverka sin tillvaro och sina arbetsförhållanden. En stark social ekonomi skulle kunna bidra på ett betydande sätt till en socialt, ekonomiskt och ekologiskt hållbar utveckling.